

Skatter, det man kaldte for Skat af Skatten, ikke fandt Folketingets Bifald og er bortfaldet. Til Gengæld er den derved bortfaldne Indtægt indvundet ved en Forhøjelse af Formueskatten. Det fremkalder, som sagt, visse Forskydninger, og jeg skal da gøre opmærksom paa, at medens den gennemsnitlige, effektive Skatteprocent efter det af Folketinget vedtagne Forslag er 1,53, var den efter det oprindelige Lovforslag 1,61; det skyldes altsaa Bortfaldet af Skatten af Skatten. Den gennemsnitlige, effektive Skatteprocent paa Indtægter over 100,000 Kr. er nu efter de af Folketinget vedtagne Ændringer 5,56, efter Regeringsforslaget 5,79. Det ses, at ved de Ændringer, der ere foretagne i Folketinget, belastes Indkomsterne noget lavere, men til Gengæld Formuen noget højere. Progressionen i Formueskatten er først noget videre frem, saa at den for Formuer over 100,000 Kr. ender med en gennemsnitlig pro mille af 1,8 mod 1,59 i det oprindelige Forslag. Det er en ikke ubetydelig Forhøjelse, men jeg vil hævde, at der ligger ikke nogen uforholdsmæssig Belastning i de Satser, der ere foreslaaede, heller ikke, naar de ses i Forhold til Skattepraksis i de fleste andre Stater.

Jeg turde maaske tillade mig at nævne nogle enkelte Eksempler for at gøre det mere haandgribeligt. Af en Arbejdsindtægt paa 1,500 Kr. for en københavnsk Skatteyder uden Børn bliver Skatten efter den bestaaende Lov 9 Kr. 10 Ø., efter det af Folketinget vedtagne Forslag 10 Kr. 50 Ø.; ellers kun 0,7 pCt. For en Indtægt paa 3,000 Kr. og en Formue paa 30,000 Kr. bliver det for en Skatteyder under samme Forhold efter den bestaaende Lov 63 Kr., altsaa 2,1 pCt. af Indkomsten, efter Folketingets Forslag 76 Kr., knap 2,6 pCt.; der er en Forskel paa 13 Kr. For en Indtægt paa 10,000 Kr. og en Formue paa 100,000 Kr. giver det efter den bestaaende Lov 339 Kr. eller 3,39 pCt., efter det af Folketinget vedtagne Forslag 444 Kr. eller 4,44 pCt.; Forskellen er 105 Kr. For en Indtægt paa 30,000 Kr. og en Formue paa 300,000 Kr. giver det efter den bestaaende Lov 1,234 Kr. eller 4,1 pCt., efter Folketingets Forslag 1,741 Kr. eller ca. 5,8 pCt.; Forskellen er 507 Kr. Endelig bliver det for en Indtægt paa 100,000 Kr. og en Formue paa 1 Mill. Kr. efter den bestaaende Lov 4,968 eller op mod 5 pCt., nemlig 4,96, medens det efter Folketingets Forslag vil give 7,045 Kr. eller godt 7 pCt., det vil sige en Forskel paa 2,077 Kr. Det er

selvfølgelig Merbelastninger, navnlig for de højere Indtægter — for de lavere Indtægter er det ikke meget —, men jeg vil hævde, at det er ikke Merbelastninger af en saadan Karakter, at de kunne drive hverken de store Formuer eller de store Indtægter af Landet, ikke heller af den Karakter, at de kunne hemme Driften til Flid og Sparsommelighed hos nogenlunde normale Mennesker. Til Gengæld vil jeg ikke nægte, at medens jeg mener, at dette lader sig bære — selvfølgelig ikke uden Ubehag, men uden Skade —, vil jeg nære væsentlig Betænkelighed ved at gaa videre, hvilket jeg ogsaa har udtalt i Folketinget overfor de der stillede meget yderliggaaende Forslag fra radikal og navnlig socialdemokratisk Side. Jeg er betænkelig af den Grund, at en Skat paa væsentlig det samme Grundlag, Formue- og Lejlighedsskatten, udnyttes ganske betydeligt i Kommunerne, i nogle Kommuner jo endog meget betydeligt. Jeg vil nære Betænkelighed af den Grund, at fast Ejendom, som jeg før nævned, i ikke ringe Grad er Genstand for Dobbeltbeskatning gennem Ejendomsskyld og Formueskat. Og jeg vil endvidere nære Betænkelighed paa Grund af Grundlagets Ufuldkommenhed. Det lader sig ikke nægte, at i Teorien er naturligvis Formue- og Indkomsts-katten den ideale Skat, i Praksis er den det jo ikke, lige saa lidt som andre Skatter. Den rammer selvfølgelig altid Skatteevnen bedre, end Forbrugsskatterne kunne gøre, den kan aldrig fejle saa groft, som Forbrugsskatterne i overordentlig mange Tilfælde gøre, men den er saare langt fra den ideale Retfærdighed. Det er ganske øjensynligt, naar man husker, at det er en Skat, der paalignes paa Grundlag af et Skøn, og videre end til Skønnet kan man i overordentlig mange Tilfælde ikke komme. Ja, man kan komme videre for de faste Indtægters Vedkommende, og der ligger netop en af Ufuldkommenhederne ved Grundlaget, at de faste Indtægter rammes næsten præcis, navnlig efter de nu skærpede Regler for Opgivelse af Løn og Indtægter af fast Art, medens derimod Indtægter af Erhverv, enten Landbrug, Handel, Haandværk, Industri, Skibsfart, eller hvad det er, kun kunne rammes efter et Skøn, og man behøver kun at have grumme lidt Forstand paa disse Ting for at vide, at et Regnskab kan stilles op paa højst forskellig Maade, Indtægter kunne opgives meget forskelligt efter forskellige Synsmaader, og der er det Skønnet, det kommer an paa. Altsaa, Grundlaget er ikke